

9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

ᾠχος πλδ'. Ἑωθινὸν θ'.
(τυπικὸν 6ης Αὐγούστου §§ 7-9).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλδ' Γα ρ

Η
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλδ' Γα ρ

Ε
ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Mε τεμορφω θης εν τω ο ρειΧρι στε ο Θε ος
 δει ξαστοιςΜα θη ταις σθ την δο ξανσθ κα θως η δυναντο
 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ το α
 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ φω το δο
 τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
 και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
 σα σθε των δα κρωνων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
 σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Α να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις

ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ υ

ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι

ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν τω τα

φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα

ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα

τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο

η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις

απ αντας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρ

χεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης Ι

η σου και νε φε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη ως
 σκη νη τς Α πο στο λς της δο ξης σδ κα τε κα λυ
 υ ψεν ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον μη
 φε ροντες ο ραν την λαμ προ ο τη η τα της α προ
 σι τς δο ξης τς προ σω πς δ σδ α να ρ χε Σω τε ρ Χρι
 στε ο Θε ο ος ο το ο τε τς δ δ τοις το φω ως
 σδ λα α αμ ψας φω τι σοντας ψυ χα α α α ας η
 μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλζ Γα ρ

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τη ρ ε σφρα γι
 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ
 λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
 μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
 ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
Δόξα

T α μ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα
α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φουου η κουου
ον παν σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα ραν
κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α
νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

T η α προ σι τω Ι ι η σδ ο ξη τδ θει ς σφω
τος με τα μορ φδ με νο ος τοις σοις ε λαμ ψας θει οις
Μαθη ταις τω Ι ω αν νη και Πε τρω και Ι α κω ω
ω βω ε ξε στη σας αυ τδς τη θει α χα α ρι ι τι
φω νης γαρ πα τρι κης α γα πη το ον σε Υι ον προς
μαρ τυ ρδ σης η κδ ον και ει ει δον την τδ προ σω
πδ σδ δο ξαν φρικτην Σω τη ηρ ο πα α αν τας θε

λω ων σωθη η η ναι φωτισοντας ψυχαας η
μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Πά Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τᾶ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σᾶ θρη νο λο γᾶσαι^{υ ρ} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νᾶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{υ ρ} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θᾶ ῥ σαι προς τομνη η μα σᾶ Σω τερ^{υ ρ} εν η χᾶ ῥν

το Α γγε ε λᾶ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νᾶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{υ ρ} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε εστη τᾶ μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν ρ} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

Προσκυνῶμεν Πατέρα και τον τέτ

ἕν ὄντα και το Ἁγιον Πνευμα ^u₉ την ἁγίαν

καταστάσασα εν ματασιν ἡμῶν

Σεβασμῶντες το Ἁγιος Ἁγιος ^u₉ Ἁ

γιος κυριε ^u₉

Και νυν και ει και εις τῶν ἁνω ναστων

ἁνω ναμην ^u₉

Ζωοδοτην τε κῶσα ελυτρωσω Παρ

θεε νε τον Ἁδαμα μαρτιασ ^u₉ χαρμονην δε

τη Ευααντιλυπησ παρεσχεσ ρεσαν τα

ζωησ ^{ν'}₂₂ ιθυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκσσωκωθεις

Θεοσ και ανθρωποσ ^u₉

Αλληλα Ἁλληλα ^{ν'}₂₂ Ἁλληλα

ἰαδοοξα σοι ο Θεοσ ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι̇ α A λλη λϑ ι̇ α ^{v'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̇ ϑ̇ Κε ϑ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

T ων α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα ^u₉ τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ ^{v'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{v'}₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω το ον A δαμ ε γει ρα ντα ^u₉ και εξ ⁶

α δϑ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^{υ'}₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^{υ'}₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^{υ'}₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{υ'}₉

Λ ι ι α αν πρω ι̣ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ^{υ'}₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ^{ν'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ^{υ'}₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ^{υ'}₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{υ'}₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θσ ς ς ς σαι ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ^{u q} ε νη χον το αγ γε ε ε λδ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νδ^{v 22} τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τδ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τδ

τδ Υι ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u q} την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u q}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τδς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο την τε κδ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Β' Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι
ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτι ρ μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει

το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α

πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε

ρα των βε βι ω με νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηγαρ α να αρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γοσ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ο ντι ζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
 παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τ ε το γαρ
 ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
 κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, φιλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α
 αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά

σου καὶ βάλει εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δ ε γ α ρ α λ η η η η

θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να Δ

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη Δ και πασαστας α νο μι ασ μη εξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δς σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρεψ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μ με νον
καρ δι αν συν τε τρι μ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα ^θ

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{ζ'}

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μδ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φδ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τδς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κδ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν,
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναίξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη

ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ ἁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ ἁ. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Ῥχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρ η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος ϵ χ και πε ρι
της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ϵ χ ε φη
εν ε μοι τον Πα τε ρα π ρ ε πι γνω σε σθε φω τι
ως ε ξα στρα πτω α προ σι τω ϵ χ εν α γαλ λι α σει μελ
πο ον τες π ρ α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ
ται ϵ χ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρ η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος ϵ χ και πε ρι
της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ϵ χ ε φη
εν ε μοι τον Πα τε ρα π ρ ε πι γνω σε σθε φω τι
ως ε ξα στρα πτω α προ σι τω ϵ χ εν α γαλ λι α σει μελ

πο ον τες α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ
ται

Δόξα.

Ι σ χυν των ε θνων κα τε δε σθε ε φι λοι Μαθη ται
θαυ μα σθη σε σθε δε τω πλ η τω αυ των ο τι δο ξης
πλη ρσ σθε ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι ε
ε ξα στρα πτων εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες α α
σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ ται

Καὶ νῦν.

Σ η με ρον Χρι ζος εν ο ρει Θα βωρ λαμ ψας α
μι δρω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το Μα
θη ταις πα ρε γυ μν χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρσ δε
πλη σθεν τες θει ας αι γ λης εν α γαλ λι α σει ε με ελ
πον α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ ται

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου

τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεὸς μου Ἰησοῦς, καὶ τῆ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Ἦχος ᾠδῆς Βου ξ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε την α
μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας πα λαι
φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σα ε θε ορ γη
σας

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε την α
μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας πα λαι
φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σα ε θε ορ γη
σας

Δόξα.

Σ τυ λο πυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ο εν

τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση μερον εν
 τω ο ο ρειΘα βωρ αρ ρη η τω σ εν φω τι Χρι σος ε ξε
 λαμψε

Καὶ νῦν.

Σ τυ λο τυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ο εν
 τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση μερον εν
 τω ο ο ρειΘα βωρ αρ ρη η τω σ εν φω τι Χρι σος ε ξε
 λαμψε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεθέορτον Μεσώδιον Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Ε ορ τη υ περ λαμ προς η τσ Δε σπο ο ο
 ο ο τσ ηλ θε δευ τε α παν τες ε πι τω ο
 ρει νο ε ρως προ κα θαρ θεν τες α νελ θω μεν τω Θα

βω ρι ω Χρι στο ον ε πο ψο ο με ε νοι

τὸ τέλος: Χρι στο ον ε πο ψο με νοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχ. Ἐξῆλθεν ἄρθεις Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἄρθεις Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλω ἡύθεος Μαθθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Παλατίου ἐν ἔτει φκς' (726) ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου, Σῶτερ, αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίνου (ἢ Ἀντωνίου) τοῦ Ἀλεξανδρέως, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀντωνίνου τὸ σῶμα, κὰν σποδοῦ γέμη,

Τὸ πνεῦμα λαμπρότητος εὐμοιρεῖ ξένης.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ψόης ὁ Αἰγύπτιος, εὐχόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν εὐχῶν, κὰν τέλει βίου Ψόης

Παίει νοητὰς δαιμόνων δεινὰς φύας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν, ἐν ἔτει τϛβ' (392), ἥτις εὐρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχ. Πῶς οὐ μεγάλη τυγχάνεις Ἀκυλίνα,
Συγκατάβασιν βλέψασα Χριστοῦ τόσην;

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τῆς Μονῆς Ὁρντέζ ἐπὶ τῆς λίμνης Λαντόγκα. (†1532)

Στίχ. Μεμακάρισται καὶ Μακάριος οὗτος,
Κτίτωρ φανεῖς τῆς ἐν Ὁρντέζ Μονῆς θείας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Σύναξις πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἐν ταῖς Νήσοις Σολόφσκυ τῆς Λευκῆς Θαλάσσης ἐν Ῥωσίᾳ ἀσκητικῶς διαλαμψάντων.

Στίχ. Τὸ ὀσιακὸν σμῆνος σεπτῶν Πατέρων,
Ἐν τῷ Σολοφκί γεραίρεται ἐνθέως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῶν ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, (ἐορταζόντων κατὰ τὴν β' Μαΐου) ἐν τῷ Δευτέρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τελεσθέντων.

Στίχ. Ἐγκαινιάζου ὁ ναὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ζωῆς, Ἐσπέρου καὶ υἱῶν, μαρτυρικῆς τετράδος.

Ἀνάμνησις τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Στίχ. Μαρτύρων τεσσαράκοντα ἐγείρεται ὁ οἶκος,
ἐν σοὶ ἐγείρου εἰς χαρὰν ἡ πόλις Κωνσταντίνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς θυσίας τοῦ Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου, Ποιμενάρχου Ῥόδου, ἐν ἔτει ,αφκθ' (1529) φρικτῶς ἀνασκολοπισθέντος ὑπὸ τῶν αἰμοβόρων Ἀγαρηνῶν.

Στίχ. Εὐθυμίας πέπλησαι τῆς αἰωνίου,
Ὡς κλεινὸς Εὐθύμιε Ἱερομάρτυς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιος ὁ Κωδωνοκρούστης ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου ἐν Γιάμπλεστσεῖ τῆς Πολωνίας μαρτυρικῶς ἀποκτείνεται ὑπὸ τῶν ἀνηλεῆτων Γερμανῶν κατακτητῶν, ἐν ἔτει ,αθμβ' (1942) εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν.

Στίχ. Κροῦε τοὺς κώδωνας Ἐδὲμ Ἰγνάτιον λαμβάνεις,
νέον ἱερομάρτυρα, πρέσβυν ἐκ Πολωνίας.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλδ Νη

Ραβδος εις τυ υ ποντῆ μυστη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλδ Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σε το μυστηριον κατενοησαταεργασε

και εδοξα σε την θεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος πλ. Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυυλον ενω

εταααθηχριστος ο βασιλευς και Κυρι

ος διου πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας

το εν σοι δε λεασθεις θεω τω προσπαγε εν τι

σαρκι τω παρεχοοντι την ειρηνην ταις ψυ

χαις ηημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτι ουθηροος ενσπλααγχνοις πα

λαμας Ιωνας σταυροειδως διεκπεταα

σας το σωτηριον πααθος προδιετυυ

πασα φως οοθεντριημερος εκδυσ την υ

περκοσμιον Αναξασινυπεζωγραφηησεν

τσαρκι προσπαγεντος Χριστου ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γξ ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

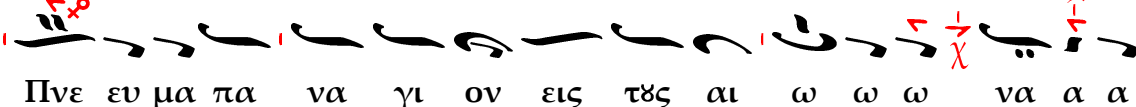
ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

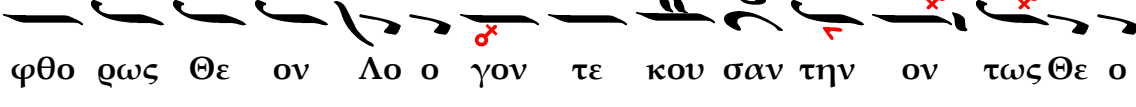
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Τ ἠν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

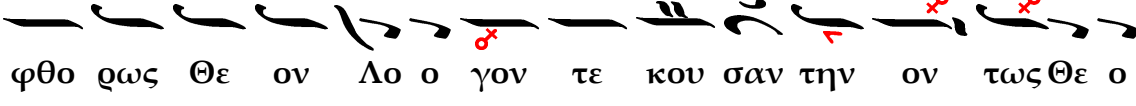
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ἠν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

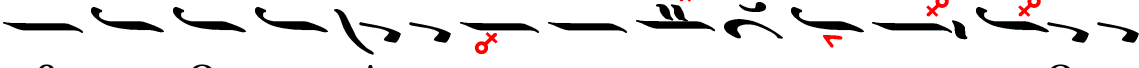
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ ρν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε ε εν

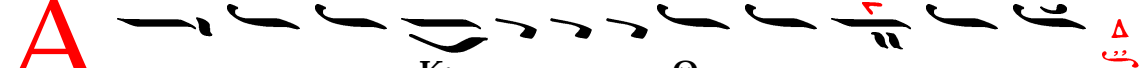
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

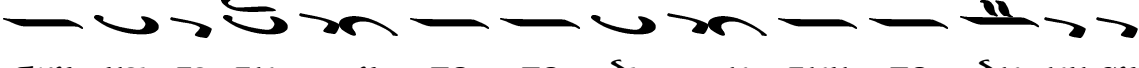
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τς

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γ ι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-θ

Συγ κει κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ
ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λας
ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς
ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας ο ις δε σμειν τε ε
καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α
αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
ος συ υ υ πα αρ χεις

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Προ τσ Σταυ ρσ σσ Κυ υ ρι ε Μα θη η
των τσ ς προ κρι ι τς λα βων με τε ε μορ
φω ω θησνυ εν Θα α βωρ τω ω α γι ι ω εν ω

Μω σης και αι Η λι ι ας πα ρει ει στη κει ει σαν
 τρο ο μω δα λο πρε πω ως σοι Δε ε σποτα συλ
 λα α λην τε ες μεθ ω ων σε Χρι στε Σω τη η η η
 ηρ συν Πα τρι και Πνευ μα τι προ ο σκυ νη ς
 μεν τον εκ Παρ θε ε νη λα αμ ψαντα εις βρο ο
 των σω ω τη ρι ι αν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ. Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

ου σοι ^{Πα} πρεπει υμνοστω ^{Νη} ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν _{δλ}
^χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον ^χ _{δλ} ^ν _{δλ} ^ν _{δλ}
δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τ^ν _{δλ} ^ν _{δλ}

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ^ν _{δλ} ^ν _{δλ}

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος ^ν _{δλ} αλλ ουκ α πε λει ^ν _{δλ}

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με ^ν _{δλ}

νος ^ν _{δλ} και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ ^ν _{δλ}

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως ^ν _{δλ}

οι κτισμων και φι λα ανθρωω ποσ ^ν _{δλ}

^χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου ^ν _{δλ} ^ν _{δλ} ^ν _{δλ}
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ^χ ^ν _{δλ} ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^ν _{δλ}

K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ^ν _{δλ} ^ν _{δλ}

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεντο ^ν _{δλ} αλλ ως βα σι ^ν _{δλ}

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ ^ν _{δλ}

τον ^ν _{δλ} και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι ^ν _{δλ}

σαντο ^ν _{δλ} ^ν _{δλ} αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^ν _{δλ} α φθαο ^ν _{δλ}

σι ανταιψυ χαι αις η η μων ^v _{δλ}

^λ _χ Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ ^Δ _{δλ} αι νει τε αυ

τον κα τα το ^λ _χ ^ο πληθοσθησμε γα λω συ νησ αυ τσ ^v _{δλ}

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^v _{δλ} φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ^v _{δλ} ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε ^v _{δλ} δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν ^v _{δλ}

^λ _χ Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^Δ _{δλ} αι νει τε αυ ^λ _χ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^v _{δλ}

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας ^Δ _{δλ} τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^v _{δλ} τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^v _{δλ}

Και τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. ζ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιούντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η'. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἔστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Ἑωθινὸν Θ'.

Ἦχος π' Πα φ

ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
Υι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι

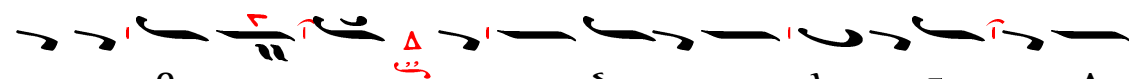
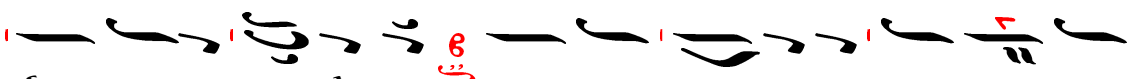
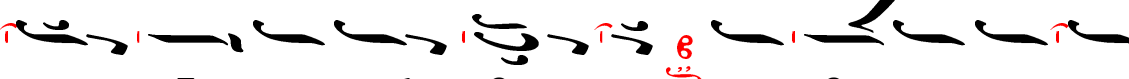

Πα
Ω ς επ ε σχα α α τω ω ων τω ω χρο
 ο ο νω ων ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
 των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
 οις Χρι ι ι στε και αι θαν μα α τι θα αυ μα α α α
 βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο
 δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να
 α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα
 ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ
 μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω
 κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε
 ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα
 αρ τι ι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε
 ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι
 στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε ε σθαι κλυ υ υ υ
 δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

 α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

 σμα α α α α α α α α α τω ω ω ων
 Πα

 ε ευ σπλαα χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μα σ κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (Ψ 8)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν τ ω

ο ρ ε ι τ ω θ α β ω ρ μ ε τ α μ ο ρ φ ω θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η

λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν τ ω

ο ρ ε ι τ ω θ α β ω ρ μ ε τ α μ ο ρ φ ω θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η

λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν τ ω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτω σε νανθρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν
 καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

 δει ξασ τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυναν το

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α

 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο

 τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

 δει ξασ τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυναν το

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α

 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο

 τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Mε τεμορφωθῆς ἐν τῷ οὐρανοῖς ὁ θεὸς
δείξαστοίς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύνατο
λαμψόν και ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου το
ιδιον πρεσβείαις τοῦ θεοῦ τοῦ κρυφώτου
δοξα σοι οἱ οἱ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δευτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπεύσω
μεν Χριστῷ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ
θεοῦ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλοντας σοι ἀλληλοῦσιν
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος πδ Γα ρ

Eξ υψους κατῆλθες ὁ οὐρανὸς ἑσπλάγχχνος ταφην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Με τεμορφω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
 δει ξαστοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυναντο
 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ το α
 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ φω το δο
 τα δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ρ

Αγι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλήν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).
Αὐτόμελον.

Ἦχος Ϟ Γα ϕ

Ε ^{Γα} πι ^{Νη} τϞ ο ο ρϞς με τε μορ φω ω ω θης ^Δ και
ως ε χω ρϞν οι Μαθη ται σϞ την δο ξανσϞ Χρι στε ο
^{Γα} Θε ος ε θε α σαντο ^{Νη} ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ
ρϞ με νον ^{Πα} το μεν πα θος νο η σω σιν ε κϞ σι ον
^{Νη} τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ χεις α λη
θως ^Δ τϞ Πα τρος το α παν γασμα α α ^{Γα} ^ρ ^Ϟ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Ϟ Δι Ϟ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι υ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι α α α γι ι

α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Θ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡ ἡμῶν

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραὴλ

μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

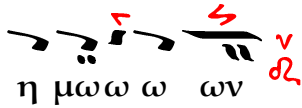
Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡ ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τς εν Σι ων

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

η μωω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ΄ 9-17)

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθереῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα (γ΄). ᾠχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς δ΄).

ᾠχος πλ. δ΄ Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ᾠ A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ᾠ A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ᾠ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων ᾠ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τε εν ε ξο
 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 22-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος

περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἦχος ἰὸ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλὴ Νη

ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου
 βι ι η ι ι ι ι μι μν στι κω ως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λιε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
 ζω ω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι

Πα
 ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι α α α α
 α α α α χα α α α α λε τρι ι α α α α
 α α δι ι τον τρι σα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α γι ι ι
 Νη
 ο ον υ μνο ον προ ο σα α δο ο ο ο ο ο
 Πα Μ Δι
 ο ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο τι
 Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η
 Δι Νη
 η η ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε
 ε ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
 μναν
 Νη Μ Νη
 Ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α α
 Δι Πα
 σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 Δι Νη
 α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο
 δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
 Νη Δι Πα
 Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι
 Δι
 αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω ω ω

Νη
 ως δορυφορουμενον τα α α ξε ε σι ι
 ιν αλ λη λου ου ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἦχος πλδ Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
 Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε
 Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε
 Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οἰ Κυ υ ρι ε ^ν _δ

Κ αἰ τω Πνευ μα τι σ ^ν _δ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^ν _δ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μ ^ν _δ Κυ ρι ος ζε ε ρε ω μα α α μ _δ _δ

_δ _δ _δ ^ν _δ και κα τα φυ γη η μ _δ και αι αι ρυ

υ ση ης μ ^ν _δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μ ^ν _δ

Κυ ρι ο ος ζε ε ρε ω ω μα α α μ _δ _δ _δ _δ

^ν _δ και κα τα φυ υ γη η η η μ _δ _δ _δ

και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μ ^ν _δ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^ν _δ

Τρι α दा ο μο ο _δ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^ν _δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂ ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ϝ ω σα αν να α α εντοις υ ψι ι ι ι
σοις

A α α μη η η η ην ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ϝ ϝ μεν σε ε ευ λο γ ϝ ϝ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϝ ϝ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ϝ ϝ ϝ

ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

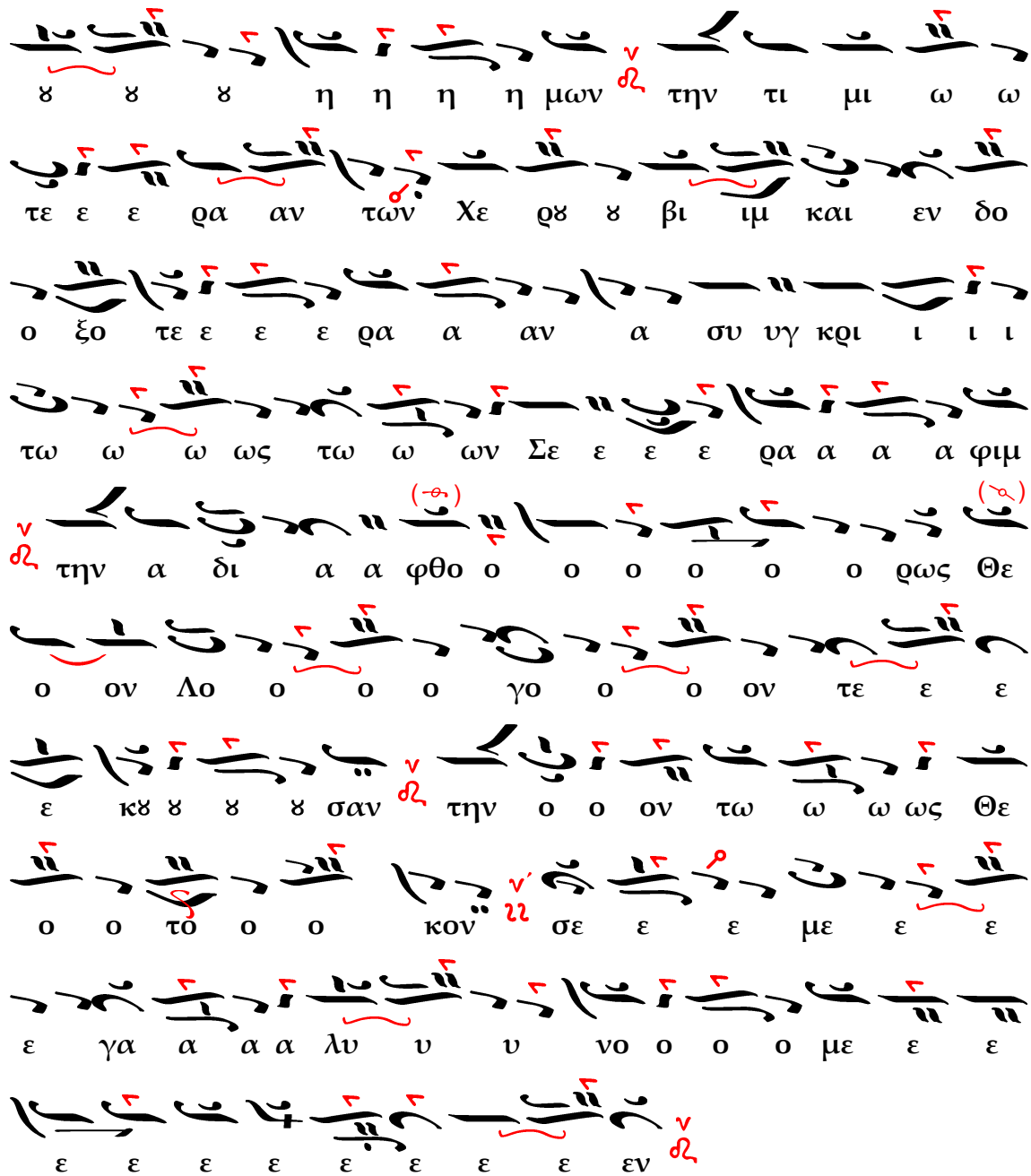
A ξι ι ον ε ε ϝιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζειειν σε ε ε ε τη η

η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι ϝο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τ ϝ Θε

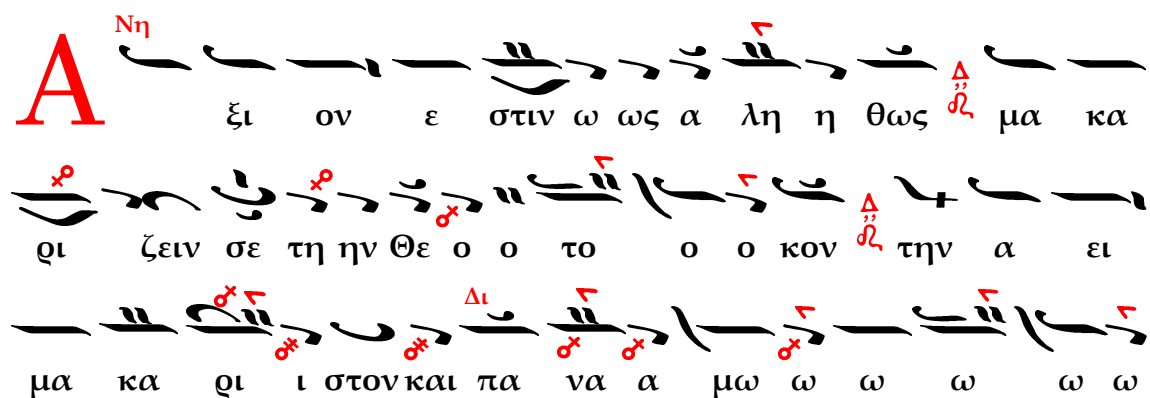

 ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω
 τε ε ε ρα αν των Χε ρς ς βι ιμ και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος πλ' Νη ς

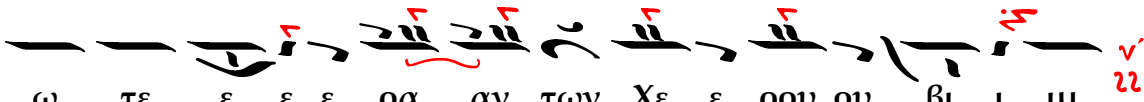

 Α^{νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

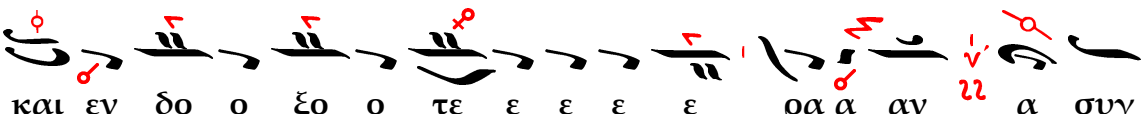
μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε
 ραν των Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο τε ε
 ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τώωω τω ω ω ω ω ω
 Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο
 ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου
 σαν την ο ον τωω Θε ο το ο ο ο κον σε
 ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας. Ἦχος πλ. δ'. Νη.

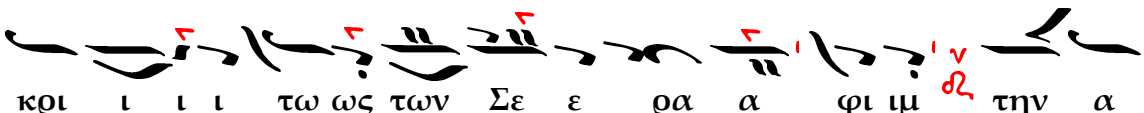
Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε την Θε ε ο το
 ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε
 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι

 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ιμ ^ν₂₂

 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν ^ν₂₂ α συγ

 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ιμ ^ν₂₂ την α

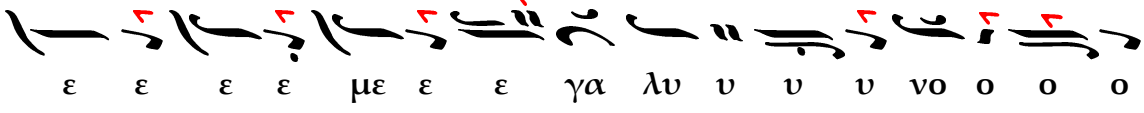
 δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως ^ν₂₂ Θε ον Λο

 ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν ^β₂₂ την

 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον ^ν₂₂ σε

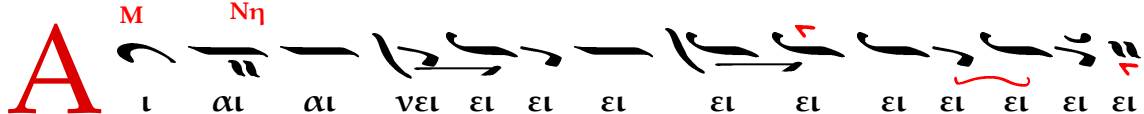
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο

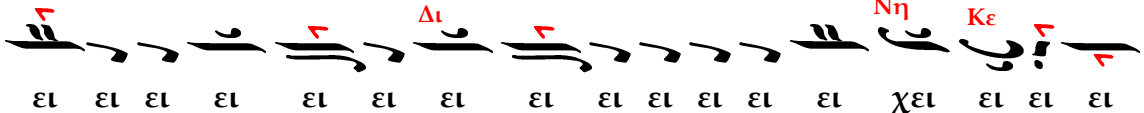
 με ε ε ε εν ^ν₂₂

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

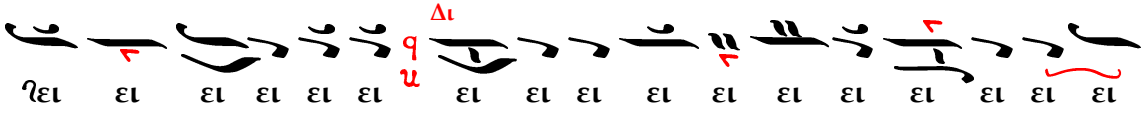
Ἦχος ^ν₂₂ Νη ς

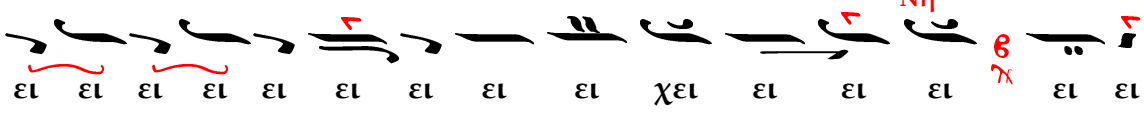
A ^M ^{Nη} ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

 χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ^β₂₂

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ^M ^{Nη}

λιε ε ε Πα α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α

λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα ρα λιε Α α

α α λλη η η η η λυ ι αλ λη λυ ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἦχος Δι-θ

ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

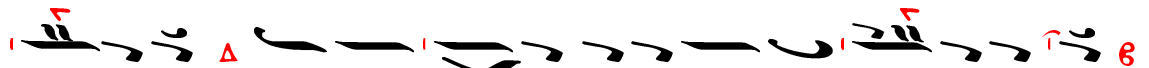
λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

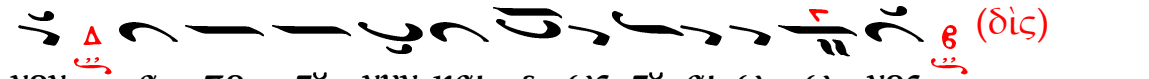
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

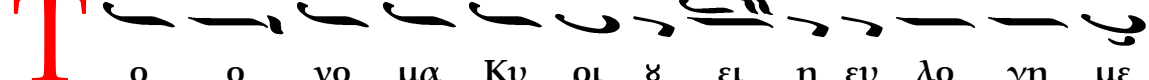
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

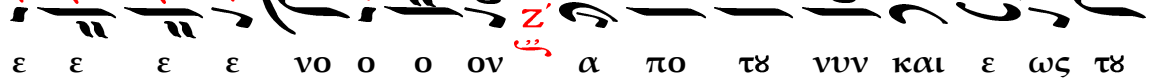
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος